ALS KUNST EEN PASSIE WORDT

Kunstverzamelaar
Adrian David

WANNEER BENT U BEGONNEN MET KUNST TE VERZAMELEN?

Van jongs af aan had ik aandacht voor kunst, ik bezocht vele tentoonstellingen en ontwikkelde er snel mijn passie voor. Toen ik elf jaar was kocht ik een 18de-eeuws Italiaans schilderij voor de prijs van een nieuwe fiets. Nieuwe generaties bouwden voor het eerst een huis, woonden niet langer meer in de ouderlijke huizen en zonder enig vooronderzoek werd veel oude kunst uit leeg geruimde huizen voor een habbekrats op de markt gegooid.

WELLICHT KEEK U TOEN OP EEN ANDERE MANIER NAAR KUNST. HOE IS UW VISIE OP KUNST VERANDERD?

Het dagdagelijks zoeken naar kunst bracht me als kind snel in de volwassen wereld en zo ruilde ik mijn leesboeken voor kunstboeken. Ik ontdekte dat kunst nooit zou zijn uitgevonden zonder het bestaan van anarchie! Ik leerde de kunsthistorie, begreep de vernieuwers, zocht om het bestaansrecht van een kunstenaar en zijn stroming en zo bepaalde de moderne kunst mijn leven.

WAT ZIJN VOOR U ENKELE BELANGRIJKE ASPECTEN WAAR REKENING MEE MOET GEHOUDEN WORDEN ALS KUNSTVERZAMELAAR?

Je moet het woord 'kunst' leren analyseren! Het is niet omdat iemand schildert dat hij daarom een kunstenaar is. Men schildert of beeldhouwt en dat is binnen onze cultuur best een mooi gegeven. Als kunstverzamelaar koop je niet wat je mooi vindt, je koopt wat je boeiend vindt. Je leeft mee met de taal van een nieuwe generatie en zoekt het waarom van zijn inhoud. Het antwoord berekent de kans van het overleven binnen de smaak van een nieuwe generatie dat nooit de smaak is van zijn voorgaande. Actuele kunst is precies daarom nooit schoonheid noch smaak, het is een nieuwe taal om aan te leren en om er pas daarna een intellectuele schoonheidswaarde aan te geven! De mecenas onderzoekt het bestaan van een werk aan zijn basis en helpt dan zijn passiekind te overleven! Een kunstenaar maakt niet wat hij ziet maar wat hij denkt!

Een goede verzamelaar gaat niet in op emotionele schoonheidswaarden, wel is hij op zoek naar het internationaal tot universeel karakter van een kunstwerk. Schoonheid heeft geen definitie noch geschiedenis, enkel de geschiedenis van de vernieuwing kan zich vastpinnen en daarin kan de gevonden schoonheid enkel vanuit telkens het individu zijn waarheid vinden. Dat is ook de reden waarom 'het populisme' in de kunst het meest vergankelijke is en helemaal geen waarde heeft voor een bewuste verzamelaar! Populisme is slechts tijdelijk, het heeft maximum één generatie overlevingskans, dit noem ik de generatie-kunst!

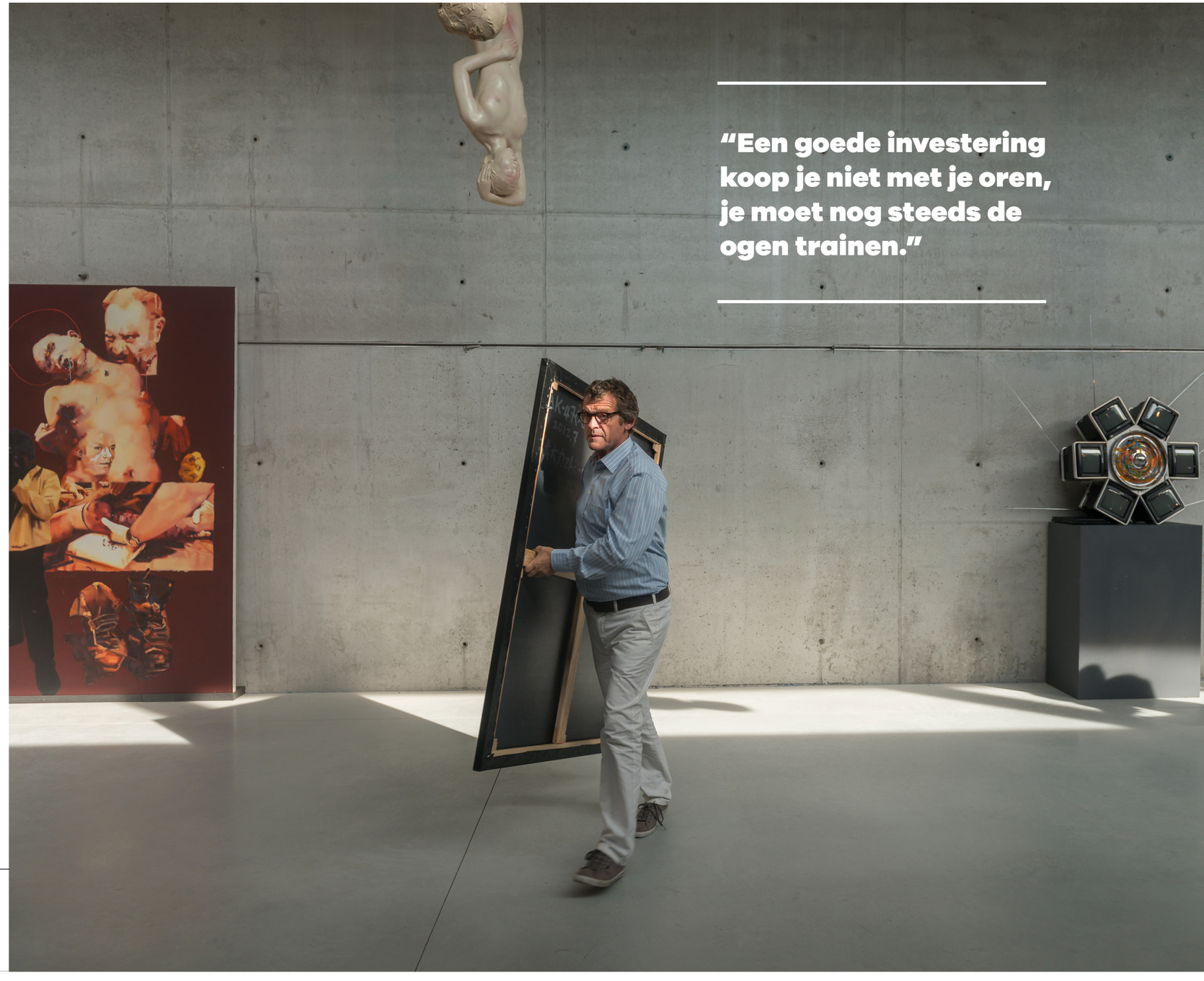

Adrian David in zijn indrukwekkende Art Foundation

U HEEFT VEEL PASSIE VOOR KUNST EN GENIET VAN KWALITATIEVE KUNSTWERKEN, TEVENS BENT U KUNSTHANDELAAR. HOE ZIET U KUNST ALS EEN INVESTERING? EN IS INVESTEREN MOGELIJK VOOR (JONGERE) MENSEN MET KLEINERE BUDGETTEN?

Besef vooreerst dat 'kunst beleven' gelijk staat aan het intellectueel in dialoog gaan met je tijd. Kunst socialiseert en is eigenlijk een mobiel begrip dat wereldwijd een universele taal verkondigt - meer niet! Wie ermee leeft waarborgt zijn bestaan, wie het ontbreekt beseft zijn tekorten niet. Er is de kunstwereld en er is een al te vlotte kunsthandel, dit zijn twee andere werelden. Kunst is er om deze reden voor elk budget, naargelang het ware intellect waarmee men er zich voor openstelt.

Een goede investering koop je niet met je oren zonder de ogen te hebben getraind. Het is met andere woorden veel belangrijker te weten wat je niet koopt, dan wat je wel koopt! Goede kunst is nooit de oorzaak van vervlakking, populisme elimineren is alvast een goede start. De overgave aan de onvoorspelbaarheid in de keuze om kunst, heeft meer waarden dan het pretenderen van 'het vooraf weten' omwille bijvoorbeeld een functie die je bekleedt. Een topverzamelaar leert zich bescheiden opstellen als een onderdeel van iets groter - dat is het grote geheim! Wie zijn 'weten' niet even opzij zet en de incubatie van het onbekende toelaat, zal zich snel vergissen. Om de juistheid achter de kunst te ontdekken moet je leren naakt denken!

Wie kunst bekritiseert moet haar eerst leren liefhebben.

Een topverzamelaar beluistert zijn tijd en wijst de kunstenaar aan die de taal van morgen uitbeeldt.

WE HOREN OF LEZEN AF EN TOE OVER ENORME PRIJZEN OP DE KUNSTMARKT. IN HOEVER ZIJN DIE PRIJZEN TERECHT?

Er is een groot onderscheid tussen de kunstwereld en de kunstmarkt, daarin mag men zich nooit vergissen. De kunstwereld heeft zijn historische prijs vanuit de universele zeldzaamheid en de kunstmarkt kan prijzen manipuleren. De universele historische kunst bevindt zich in musea en bij private verzamelaars. Wanneer miljoenen euro's voor een Picasso worden neergeteld, dan is een dergelijke verkoopprijs eerlijk te noemen, het is een markt van vraag en aanbod. Noteert men diezelfde prijs voor een hedendaags kunstenaar, dan mag je dit niet hersenloos benaderen. Nooit eerder is de tijd zo rijp geweest om het manipuleren van de waarde van actuele kunst. Er zijn de sociale media, persverleidingen, veilingen met eigengereide 'low en high estimates' – onze digitale wereld kan de blinde koper tot alles aanzetten.

HET IS DUIDELIJK DAT U VEEL AANDACHT SCHENKT AAN KUNSTGESCHIEDENIS, MAAR HOE KIJKT U DAN NAAR HEDENDAAGSE KUNST? ZIJN DAAR BEPAALDE TENDENSEN OF SPECIFIEKE KUNSTENAARS AANWEZIG DIE UW AANDACHT TREKKEN?

Mijn verzameling bestaat uit ¾ moderne kunst en ¼ actuele kunst, het is met eenzelfde verhouding dat ik in mijn galerie kunst aanbied. Reeds 17 jaar verzamel ik de Chinese dissidente kunst, en dit nog voor Xi Jinping het moeilijker maakte om dergelijk werk over de grens te brengen. Na het verzamelen van Ensor, Picabia, Magritte, Klee…uit de Ecole de Paris, volgde ik de American school (Warhol, Rosenquist,Stella, LeWitt,….). Vandaag is China als nieuwe wereldeconomie belangrijk en is hiermee ook het derde 'mekka' van de kunstgeschiedenis. Vanuit de morele pijngrens koop ik nooit wat mij direct verleidt, maar liefst wat ik bereid ben om het bestaan ervan te begrijpen en aldus voor mijn collectie onmisbaar te beschouwen. De idee omtrent kunst is onveranderlijk, ook hedendaagse kunst moet aan de hand van vernieuwing zijn plaats bemachtigen in de kunstgeschiedenis. Het scoort op eenzelfde wijze als een ouder die de generatie van zijn kinderen moet begrijpen om samen verder te gaan. Er is eigenlijk niks moeilijk aan het leren aanvaarden van 'actuele kunst' – je doet wat je tijd vraagt: beluisteren.

HEEFT U IN UW COLLECTIE EEN FAVORIET WERK? WELK WERK IS DAT DAN, EN WAAROM?

Niettegenstaande ik een grote Andy Warhol fan ben en ik vele musea help aan goed werk voor hun tentoonstellingen, ligt mijn antwoord op uw vraag dan toch bij de 'actuele kunst'. Mijn favoriet is de 'Execution of Christ' van de Gao Brothers.

Dit is een monumentaal kunstwerk van een executiepeloton, bestaande uit levensgrote gekloonde Mao's die hun geweer richten op Christus. Het is wellicht het meest anti-maoïstisch kunstwerk dat een Chinese dissidente kunstenaar ooit heeft durven te maken. Het werd gecreëerd door de gebroeders Gao wiens vader als activist werd vermoord door het regime van Mao. Het werk wordt door de Chinese regering verboden om tentoongesteld te worden, maar tegelijk werden de Gao Brothers omwille dit beeld door alle westerse landen uitgenodigd om in hun musea te exposeren. Met de globale wereldeconomie en de gecontroleerde handel binnen het nu welvarend communistisch China, waar 200 miljoen chinezen het beter stellen dan vroeger, is het duidelijk hoe terecht 'kunst en anarchie' samengaan.

Actuele kunst staat niet voor de schoonheid van de gladgestreken paden van gisteren. Een topverzamelaar beluistert zijn tijd en wijst de kunstenaar aan die de taal van morgen uitbeeldt.